TIESAS RĪKOJUMS (trešā palāta)

2013. gada 14. novembrī*

LESD 267. pants — "Tiesas" jēdziens — Procedūra, kuras noslēgumā paredzēts pieņemt lēmumu ar tiesas nolēmuma raksturu — Neatkarība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība

Lieta C-49/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Úřad průmyslového vlastnictví* (Čehijas Republika) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 22. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 29. janvārī, tiesvedībā

MF 7 a.s.

pret

MAFRA a.s.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), tiesneši K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*], K. Toadere [*C. Toader*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*]

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu lemt, izdodot motivētu rīkojumu saskaņā ar Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punktu,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.), 3. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir ticis izteikts tiesvedībā starp *MF 7 a.s.* (turpmāk tekstā – "*MF 7*") un *MAFRA a.s.* (turpmāk tekstā – "*MAFRA*") par *MF 7* celto prasību pasludināt par spēkā neesošām preču zīmes "Mladá fronta DNES" un "MLADÁ FRONTA DNES", kas pieder *MAFRA*.

* Tiesvedības valoda – čehu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2008/95 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir noteikts:

"Ikviena dalībvalsts var paredzēt, ka preču zīmi nereģistrē vai, ja tā ir reģistrēta, to pasludina par spēkā neesošu šādos gadījumos:

[..]

d) ja pieteikuma iesniedzējs iesniedzis pieteikumu preču zīmes reģistrācijai negodprātīgi."

Čehijas Republikas tiesības

4 Direktīvas 2008/95 3. panta 2. punkta d) apakšpunkts Čehijas Republikas tiesībās ir transponēts ar 2003. gada 3. decembra Likuma Nr. 441/2003 par preču zīmēm (*zákon č.* 441/2003 *Sb., o ochranných známkách*) 4. un 32. pantu.

5 Saskaņā ar šī likuma 4. panta m) punktu apzīmējumu nereģistrē, ja ir acīmredzams, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikums ticis iesniegts negodprātīgi.

6 Saskaņā ar minētā likuma 32. panta 1. punktu *Úřad průmyslového vlastnictví* (Rūpnieciskā īpašuma birojs) procesos, kas uzsākti pēc trešās personas pieteikuma, vai pēc savas ierosmes atzīst preču zīmi par spēkā neesošu, ja tā reģistrēta, pārkāpjot šī likuma 4. pantu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

7 *Mladá fronta* ir dienas laikraksts, kuru kopš 1945. gada Čehijas Republikā izdod uzņēmums *Mladá fronta*. Lai apzīmētu šo izdevējdarbību, tiek lietots apzīmējums "Mladá fronta", kā arī saīsinājums "mf", kaut gan līdz 1991. gadam šie apzīmējumi oficiāli nekādi netika aizsargāti.

8 1990. gadā dienas laikraksta *Mladá fronta* redakcijas valdes locekļi nodibināja *MaF a.s.* (turpmāk tekstā – "*MaF*"), kas šajā pašā gadā sāka izdot dienas laikrakstu *Mladá fronta DNES*. Attiecīgi 1990. gada 31. augustā un 1990. gada 19. decembrī starp uzņēmumu *Mladá fronta* un *MaF* tika noslēgti divi komerclīgumi, kuros tika paredzēti dienas laikraksta *Mladá fronta DNES* izdošanas nosacījumi. Pēc tam *MaF* nodeva dienas laikraksta izdošanas tiesības *MAFRA*, un divi iepriekš minētie līgumi tika aizstāti ar diviem 1991. gada 30. decembra līgumiem.

9 1991. gada 20. martā *Mladá fronta a.s.*, *Mladá fronta* izdevēja tiesību pārņēmēja, iesniedza valsts preču zīmes "Mladá fronta" reģistrācijas pieteikumu, un šī preču zīme 1991. gada 28. jūlijā tika reģistrēta preču zīmju reģistrā ar Nr. 170613 attiecībā uz periodisko un neperiodisko izdevumu izdošanu, drukātiem materiāliem, komerciāla rakstura izdevumiem, reklāmas pakalpojumu sniegšanu, kā arī visa veida reklāmas materiālu veidošanu un steidzamiem iespieddarbiem, kas ietilpst 16., 35. un 41. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

10 1991. gada 11. oktobrī *MAFRA* iesniedza valsts preču zīmju "Mladá fronta DNES" un "MLADÁ FRONTA DNES" reģistrācijas pieteikumu, un šīs preču zīmes 1994. gada 17. februārī tika reģistrētas preču zīmju reģistrā ar Nr. 174995 un Nr. 174996 attiecībā uz laikrakstiem, žurnāliem, grāmatām,

iespieddarbiem, [iespieddarbu] piegādi, tirdzniecību, pārdošanu, reklāmu, radio un televīzijas apraidi, aģentūru un starpniecības pakalpojumiem, druku un datorpakalpojumiem, kā arī sabiedrības viedokļa izpēti, kas ietilpst 16., 35., 38. un 41. klasē atbilstoši minētajam Nicas nolīgumam.

11 2012. gada 14. septembrī *Úřad průmyslového vlastnictví* tika iesniegta *MF 7* prasība pasludināt par spēkā neesošām preču zīmes "Mladá fronta DNES" un "MLADÁ FRONTA DNES", kas pieder *MAFRA*. Savas prasības pamatojumam *MF 7* apgalvoja, ka attiecīgo preču zīmju reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja pieteikuma iesniegšanas brīdī ir rīkojusies negodprātīgi, it īpaši ņemot vērā, ka citam īpašniekam, proti, *Mladá fronta a.s.*, bija agrākas tiesības uz apzīmējumu "Mladá fronta".

12 Šādos apstākļos *Úřad průmyslového vlastnictví* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas [2008/95] 3. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai izvērtētu, vai preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs rīkojies labticīgi, ir nozīme vienīgi apstākļiem, kas bija zināmi pirms preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas vai tā iesniegšanas dienā, vai arī apstākļi, kuri iestājušies pēc pieteikuma iesniegšanas, var tikt izmantoti kā apstiprinošs pierādījums tam, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs rīkojies labticīgi?

2) Vai [2001. gada 20. novembra] spriedums [apvienotajās lietās no C-414/99 līdz C-416/99 *Zino Davidoff* un *Levi Strauss* (*Recueil*, I-8691. lpp.)] ir vispārēji jāpiemēro visās lietās, kurās tiek izvērtēts, vai preču zīmes īpašnieks ir piekritis rīcībai, kas var radīt viņa izņēmuma tiesību vājināšanu vai ierobežošanu?

3) Vai var secināt, ka vēlākas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs rīkojies labticīgi, situācijā, kurā agrākas preču zīmes īpašnieks ar vēlākas preču zīmes īpašnieku noslēdza vienošanos, uz kuru pamatojoties agrākas preču zīmes īpašnieks piekrita periodiska iespieddarba, kura apzīmējums bija līdzīgs viņa paša reģistrētajai preču zīmei, izdošanai, piekrita, ka vēlākas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs reģistrē šo iespieddarbu, un piedāvāja pieteikuma iesniedzējam atbalstu tā izdošanā, lai gan attiecīgās vienošanās skaidri nereglamentēja intelektuālā īpašuma tiesības?

4) Ja apstākļiem, kas radušies pēc preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, arī var būt nozīme, lai izvērtētu, vai preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs rīkojies labticīgi, vai pakārtoti gadījumā, ja agrākas preču zīmes īpašnieks vismaz desmit gadu laikā apzināti ir piecietis apstrīdētās preču zīmes esamību, ir iespējams secināt, ka pieteikuma iesniedzējs rīkojies labticīgi?"

Par Tiesas kompetenci

13 Saskaņā ar Reglamenta 53. panta 2. punktu, ja Tiesas kompetencē acīmredzami nav izskatīt attiecīgo prasības pieteikumu vai ja prasības pieteikums ir acīmredzami nepieņemams, Tiesa pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas un neveicot tālākas procesuālās darbības var lemt, izdodot motivētu rīkojumu.

14 Attiecībā uz izskatāmo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāpiemēro šī tiesību norma.

15 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai noteiktu, vai iestāde, kas iesniedz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir uzskatāma par "tiesu" LESD 267. panta izpratnē – kas ir vienīgi Savienības tiesību jautājums –, Tiesa ņem vērā vairāku faktoru kopumu, kā, piemēram, vai iestāde ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās pieņemtie nolēmumi ir saistoši, vai tiesvedība tajā notiek atbilstoši sacīkstes principam, vai tā piemēro tiesību normas, kā arī vai tā ir neatkarīga (skat. it īpaši 1997. gada 17. septembra spriedumu lietā C-54/96 *Dorsch Consult*, *Recueil*, I-4961. lpp., 23. punkts; 2005. gada

31. maija spriedumu lietā C-53/03 *Syfait* u.c., Krājums, I-4609. lpp., 29. punkts; 2007. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-246/05 *Häupl*, Krājums, I-4673. lpp., 16. punkts, kā arī 2013. gada 31. janvāra spriedumu lietā C-394/11 *Belov*, 38. punkts).

16 It īpaši valsts iestāde nevar tikt atzīta par "tiesu" LESD 267. panta izpratnē tad, ja tā veic tādas ne tiesas funkcijas kā administratīva rakstura funkcijas (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Belov*, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

17 Lēmums, kas *Úřad průmyslového vlastnictví* ir jāsniedz tādā lietā kā pamatlieta, līdzinās administratīvam lēmumam.

18 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Likuma Nr. 441/2003 32. panta 1. punktu preču zīmes spēkā neesamības atzīšanas procesu *Úřad průmyslového vlastnictví* var uzsākt ne tikai pēc trešās personas pieprasījuma, bet to var uzsākt arī pats birojs pēc savas ierosmes, kas norāda, ka tam nav "tiesas" statusa, bet piemīt administratīvas iestādes īpašības.

19 Turklāt, kā izriet no Čehijas Republikas valdības un Eiropas Komisijas rakstveida apsvērumiem, *Úřad průmyslového vlastnictví* lēmumus par preču zīmes spēkā neesamību var apstrīdēt, vēršoties pie šīs iestādes priekšsēdētāja, kura lēmumus savukārt var apstrīdēt administratīvajā tiesā, kurā *Úřad průmyslového vlastnictví* ir atbildētājas statuss. Šāda tiesību aizsardzības līdzekļu organizācija attiecībā uz lēmumiem par preču zīmes spēkā neesamību norāda, ka šīs iestādes pieņemtiem lēmumiem ir administratīvs raksturs.

20 Turklāt izskatāmais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu divos aspektos atšķiras no lietas, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *Häupl*, kurā Tiesa ir atzinusi, ka *Oberster Patent- und Markensenat* (Patentu un preču zīmju augstākā palāta, Austrija) ir tiesas statuss LESD 267. panta izpratnē.

21 Pirmkārt, *Oberster Patent- und Markensenat* ir kompetenta pieņemt lēmumus attiecībā uz sūdzībām par *Nichtigkeitsabteilung des Patentamtes* (Austrijas Patentu iestādes Anulēšanas nodaļa) un *Beschwerdeabteilung des Patentamtes* (Austrijas Patentu iestādes Apelāciju padome) lēmumiem. Turpretī, kā izriet no šī rīkojuma 19. punkta, *Úřad průmyslového vlastnictví*, kas ir attiecīgā iestāde šajā lietā, lemj par pieteikumiem saistībā ar preču zīmju spēkā neesamību, tādējādi šķiet, ka tās kompetence līdzinās *Nichtigkeitsabteilung des Patentamtes* kompetencei.

22 Otrkārt, kā izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā *Häupl* 18. punkta, *Oberster Patent- und Markensenat* locekļi savas funkcijas veic pilnīgi neatkarīgi un tos nesaista nekādas instrukcijas. Objektivitāti pastiprina tas, ka viņu mandāts var beigties priekšlaicīgi tikai skaidri noteiktos izņēmuma gadījumos.

23 Šādām neatkarības un objektivitātes garantijām, kas nepieciešamas, lai iestādi varētu atzīt par tiesu LESD 267. panta izpratnē, ir prasīts, lai pastāvētu tiesību normas, it īpaši attiecībā uz tās sastāvu, iecelšanu, pilnvaru ilgumu, kā arī tās locekļu atturēšanās, noraidīšanas un atsaukšanas iemesliem, kas ļauj kliedēt indivīdos jebkādas pamatotas šaubas par minētās tiesas ārēju ietekmējamību un tās neitralitāti attiecībā uz interesēm, ar ko tā saskaras (it īpaši skat. 2008. gada 14. maija rīkojumu lietā C-109/07 *Pilato*, Krājums, I-3503. lpp., 24. punkts, kā arī 2013. gada 31. janvāra spriedumu lietā C-175/11 *D.* un *A.*, 97. punkts).

24 Tomēr šķiet, ka no Čehijas Republikas valdības un Komisijas rakstveida apsvērumiem izriet, ka iemesli, kuru dēļ Čehijas Republikas valdība atsauc *Úřad průmyslového vlastnictví* priekšsēdētāju, kā arī viņa pilnvaru termiņš nav noteikti tiesību aktos.

25 No visa iepriekš minētā izriet, ka Tiesai acīmredzami nav kompetences lemt par *Úřad průmyslového vlastnictví* uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

26 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējiestāde, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Eiropas Savienības Tiesai acīmredzami nav kompetences atbildēt uz jautājumiem, ko *Úřad průmyslového vlastnictví* (Čehijas Republika) iesniedza ar 2013. gada 22. janvāra lēmumu.

[Paraksti]